

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
X kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM-0610-129-26

Druk nr 3013
Warszawa, 18 sierpnia 2026 r.

Pan
Włodzimierz Czarzasty
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku,

na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

**- o ratyfikacji Umowy między Rzeczpospolitą
Polską a Republiką Filipin o przekazywaniu
osób skazanych, podpisanej w Warszawie dnia
8 czerwca 2026 r.**

Do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych zostali upoważnieni Minister Sprawiedliwości oraz Minister Spraw Zagranicznych.

Z poważaniem

Donald Tusk

/podpisano kwalifikowanym podpisem elektronicznym/

U S T A W A

z dnia

**o ratyfikacji Umowy między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Filipin
o przekazywaniu osób skazanych, podpisanej w Warszawie dnia 8 czerwca 2026 r.**

Art. 1. Wyraża się zgodę na dokonanie przez Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej ratyfikacji Umowy między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Filipin o przekazywaniu osób skazanych, podpisanej w Warszawie dnia 8 czerwca 2026 r.

Art. 2. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

W imieniu Rzeczypospolitej Polskiej

PREZYDENT RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

podaje do powszechnej wiadomości:

Dnia 8 czerwca 2026 roku w Warszawie została podpisana Umowa między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Filipin o przekazywaniu osób skazanych, w następującym brzmieniu:

Po zaznajomieniu się z powyższą Umową, w imieniu Rzeczypospolitej Polskiej oświadczam, że:

- została ona uznana za słuszną zarówno w całości, jak i każde z postanowień w niej zawartych,
- jest przyjęta, ratyfikowana i potwierdzona,
- będzie niezmiennie zachowywana.

Na dowód czego wydany został Akt niniejszy, opatrzony pieczęcią Rzeczypospolitej Polskiej.

Dano w Warszawie, dnia

PREZYDENT

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Karol Nawrocki

PREZES RADY MINISTRÓW

Donald Tusk

UZASADNIENIE

1. Potrzeba i cel związania Rzeczypospolitej Polskiej Umową

W stosunkach między Rzeczpospolitą Polską (dalej: Polska) a Republiką Filipin (dalej: Filipiny) brak jest umowy regulującej problematykę współpracy prawnej w sprawach karnych, a dotychczasową współpracę, w szczególności w zakresie przekazywania osób skazanych, prowadzoną w oparciu o zasadę wzajemności i przepisy ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego (Dz. U. z 2026 r. poz. 490, z późn. zm.), dalej: kpk, uznać należy za nieefektywną.

Umowa między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Filipin o przekazywaniu osób skazanych (dalej: Umowa) obejmuje osoby skazane na karę pozbawienia wolności oraz osoby, wobec których orzeczono środek polegający na pozbawieniu wolności, tj. w przypadku Polski – środek zabezpieczający w postaci umieszczenia w szpitalu psychiatrycznym. Stąd też wnioskodawca posługuje się w uzasadnieniu terminem „osoba skazana”, w jego rozumieniu określonym w art. 1 pkt 3 Umowy.

Polskie wnioski kierowane do władz filipińskich były dotychczas rozpatrywane z bardzo dużym opóźnieniem, a część z nich, mimo kolejnych monitów, pozostawała bez odpowiedzi. Potwierdzają to wielomiesięczne starania Ministerstwa Sprawiedliwości i Ministerstwa Spraw Zagranicznych o przejęcie z terytorium Filipin skazanego tam na długotrwałą karę pozbawienia wolności obywatela polskiego i umożliwienie mu odbycia jej w Polsce, które nie przyniosły oczekiwanych rezultatów. Poważne problemy we współpracy także w innych zakresach i potrzebę zawarcia dwustronnej umowy międzynarodowej regulującej przekazywanie osób skazanych wskazywały również Ambasada Rzeczypospolitej Polskiej w Kuala Lumpur (przed utworzeniem placówki w Manili odpowiedzialna za współpracę polsko-filipińską) oraz Ambasada Rzeczypospolitej Polskiej w Manili.

Władze filipińskie stoją na stanowisku, iż zasada wzajemności i przepisy prawa krajowego obu państw nie są wystarczającą podstawą dla przekazania skazanego cudzoziemca do państwa jego obywatelstwa. Wskazują, że byłoby to możliwe wyłącznie w oparciu o przepisy stosownej umowy międzynarodowej. Zawarcie umowy bilateralnej stanowi więc jedyny realny sposób zabezpieczenia interesów obywateli polskich skazanych na terytorium Filipin.

Sytuacja Polaków osadzonych w filipińskich więzieniach i instytucjach, w których przebywają sprawcy przestępstw – osoby z zaburzeniami lub chorobami psychicznymi, jest szczególnie trudna. Organizacja Narodów Zjednoczonych (ONZ) (patrz m.in. zalecenia Komitetu ONZ Przeciwko Torturom z dnia 2 czerwca 2016 r, nr dokumentu: CAT/C/PHL/CO/3 – od tej daty sytuacja nie uległa zasadniczej zmianie) wskazuje na przypadki tortur, niehumanitarnego traktowania, przemocy seksualnej wśród osadzonych, krytyczne przełudnienie więzień, niezaspokojenie podstawowych potrzeb osadzonych, w tym miejsca do spania, wentylacji, odpowiedniego żywienia, co prowadzi do szerzenia się chorób zakaźnych, w tym gruźlicy. Ze względu na powyższe, aby chronić z kolei obywateli filipińskich odbywających karę w Polsce, Umowa przewidywać będzie, że osadzony może zostać przekazany jedynie za jego zgodą.

Należy spodziewać się tendencji wzrostowej w liczbie wniosków stanowiących przedmiot Umowy. Z informacji Ministerstwa Spraw Zagranicznych wynika, że rośnie liczba Polaków przebywających na Filipinach zarówno turystycznie, jak i na stałe, a także liczba obywateli Filipin przebywających w Polsce i zasilających polski rynek pracy. Odpowiedzią na rozwój stosunków polsko-filipińskich była decyzja Ministra Spraw Zagranicznych o ustanowieniu dnia 2 stycznia 2018 r. Ambasady Rzeczypospolitej Polskiej w Manili (wcześniej jej funkcje realizowała Ambasada Rzeczypospolitej Polskiej w Kuala Lumpur).

Filipiny są stroną szeregu umów dwustronnych z zakresu współpracy prawnej w sprawach karnych z państwami należącymi do tzw. zachodniego kręgu prawnego, w tym z Królestwem Hiszpanii (umowy o przekazywaniu skazanych, o pomocy prawnej i o ekstradycji), Konfederacją Szwajcarską, Zjednoczonym Królestwem Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej, Stanami Zjednoczonymi Ameryki czy Związkiem Australijskim (umowy o pomocy prawnej i o ekstradycji).

Negocjacje Umowy między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Filipin o przekazywaniu osób skazanych (przepisy powołane w niniejszym uzasadnieniu bez bliższego określenia odnoszą się do Umowy) odbywały się drogą dyplomatyczną oraz w sposób bezpośredni i trwały od 2019 r. Zakończone zostały podczas spotkania zespołów negocjacyjnych w Manili w dniach 5–7 listopada 2024 r. Z uwagi na interes wymiaru sprawiedliwości oraz obywateli polskich, w szczególności osadzonych na Filipinach, którzy otrzymają realną możliwość transferu do Polski, celowe jest doprowadzenie do szybkiej ratyfikacji Umowy przez umawiające się Strony oraz wejścia Umowy w życie.

2. Różnice między dotychczasowym a projektowanym stanem prawnym

Jak wskazano wyżej, obecna współpraca w zakresie wzajemnej pomocy prawnej w sprawach karnych między Polską a Filipinami odbywa się w oparciu o przepisy kpk i zasadę wzajemności. Umowa w sposób kompleksowy i zgodny z kpk reguluje całość tej współpracy, eliminując co do zasady konieczność odwoływania się do przepisów ustawowych.

Umowa wzorowana jest na przepisach wiążących Polskę umów międzynarodowych:

- a) **dwustronnych**, w tym: *Umowy między Rzeczpospolitą Polską a Federacyjną Republiką Brazylii o przekazywaniu osób skazanych*, podpisanej w Brasiliu dnia 26 listopada 2012 r. (Dz. U. z 2018 r. poz. 1988), dalej: umowa z Brazylią; *Umowy między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Peru o przekazywaniu osób skazanych*, podpisanej w Limie dnia 27 maja 2014 r. (Dz. U. z 2016 r. poz. 454), dalej: umowa z Peru; *Umowy między Rzeczpospolitą Polską a Królestwem Marokańskim o przekazywaniu osób skazanych*, podpisanej w Rabacie dnia 30 czerwca 2008 r. (Dz. U. z 2013 r. poz. 59); *Umowy między Rzeczpospolitą Polską a Królestwem Tajlandii o przekazywaniu przestępców i współpracy w wykonywaniu orzeczeń w sprawach karnych*, sporządzona w Bangkoku dnia 19 kwietnia 1997 r. (Dz. U. z 1999 r. poz. 658),
- b) **wielostronnych**, w tym: *Konwencji o przekazywaniu osób skazanych*, sporządzonej w Strasburgu dnia 21 marca 1983 r. (Dz. U. z 1995 r. poz. 279), dalej: Konwencja, wraz z *Protokołem dodatkowym do Konwencji*, sporządzonym w Strasburgu dnia 18 grudnia 1997 r. (Dz. U. z 2000 r. poz. 490), dalej: Protokół.

W Umowie zawarto również przepisy zmierzające do uproszczenia współpracy, ochrony bezpieczeństwa Rzeczypospolitej Polskiej oraz ochrony interesów polskich obywateli.

Dla zapewnienia efektywności, usprawnienia i przyspieszenia współpracy, w Umowie określono m.in. wymogi formalne wniosków i elementy, jakie muszą albo mogą one zawierać, aby mogły zostać sprawnie zrealizowane (art. 5). Ustalono ponadto, że korespondencja odbywać się będzie co do zasady w języku angielskim, co przyczyni się do obniżenia kosztów współpracy i ją ułatwi.

Zasadniczą rolę w obrocie (wysyłanie, przyjmowanie, przekazywanie wniosków i in.) odgrywać będą organy centralne (art. 3 ust. 3), mające uprawnienie do utrzymywania kontaktów bezpośrednich, także w formie elektronicznej, co przyspieszy realizację wniosków (art. 3 ust. 5). Wnioski przekazywane będą w drodze dyplomatycznej, a wszelka inna korespondencja będzie przekazywana bezpośrednio między organami centralnymi (art. 3 ust. 4). Ze strony Polski planowane jest wyznaczenie jako organu centralnego Ministra Sprawiedliwości.

Umowa zawiera gwarancje ochrony interesów i bezpieczeństwa Polski, m.in. przez możliwość odmowy realizacji wniosku, gdyby mogło to naruszyć jej suwerenność, bezpieczeństwo lub porządek publiczny państwa (art. 4 ust. 1 lit. g).

Umowa gwarantuje, że przekazanie osoby skazanej nastąpić może jedynie za jej zgodą wyrażoną dobrowolnie i ze świadomością jej skutków prawnych, co zapewnić mają: ciążący na państwie skazania obowiązek poinformowania każdego skazanego posiadającego obywatelstwo państwa wykonania w sposób dla niego zrozumiały o możliwości przekazania oraz o skutkach prawnych takiego przekazania (art. 5 ust. 1). W związku z tym, że Umowa dotyczy także osób umieszczonych w instytucjach dla osób z zaburzeniami lub chorobami psychicznymi, w art. 4 ust. 1 lit. f wprowadzono zasadę, że w przypadkach, gdy osoba skazana nie jest zdolna do wyrażenia zgody samodzielnie, zgodę tę może wyrazić jej przedstawiciel prawny. W każdym przypadku państwo skazania jest zobowiązane do umożliwienia urzędnikowi konsularnemu państwa wykonania sprawdzenia, czy osoba skazana wyraziła zgodę dobrowolnie i z pełną świadomością jej skutków prawnych (art. 5 ust. 8), co odpowiada rozwiązaniom przyjętym m.in. w Konwencji oraz w umowach z Brazylią i Peru.

Istotny mechanizm gwarancji ochrony praw osoby skazanej przewidziano w art. 7 Umowy, co jest szczególnie ważne ze względu na różne systemy prawa karnego obu Stron, w tym odmienne kary przewidziane za podobne przestępstwa. Przepis ten wprowadza zasady dostosowywania kary orzeczonej na podstawie prawa jednego państwa do kary przewidzianej w prawie drugiego państwa. Zapewniają one, że przekazanie nie doprowadzi do zaostrzenia orzeczonej kary ani pod względem jej rodzaju, ani jej długości, a kara odbyta w państwie skazania zostanie zaliczona na poczet kary odbywanej w państwie wykonania (art. 7 ust. 1, 2 i 6). Wypełniono w ten sposób standardy określone w art. 10 Konwencji, podobne do przyjętych w umowach z Brazylią i Peru.

Art. 7 ust. 9 Umowy nakłada na Strony obowiązek przekazywania sobie wzajemnie informacji, których konsekwencją jest konieczność zaprzestania wykonywania kary, w tym o okolicznościach skutkujących brakiem faktycznej możliwości wykonania kary (ust. 9 lit. c), np. ucieczka skazanego z zakładu karnego w państwie wykonania, jego choroba lub śmierć, a także o okolicznościach prawnych powodujących konieczność zaprzestania wykonywania kary (ust. 11), np. amnestia, zastosowanie prawa łaski wobec skazanego w państwie skazania, zamiana kary na inną.

Koszty przekazania (art. 9) określono w Umowie w sposób standardowo przyjęty w wiążących Polskę dwustronnych umowach międzynarodowych, w tym w umowie z Brazylią. W razie kosztów nadzwyczajnych realizacji wniosku Strony Umowy konsultują się z sobą w celu ustalenia np. kwestii ich podziału (art. 9 ust. 3).

Umowa przewiduje także możliwość dokonania tranzytu osoby skazanej przez terytorium każdej ze Stron w celu przewiezienia jej do państwa trzeciego w celu odbycia kary (art. 8).

Umowa gwarantuje, odpowiadającą standardom europejskim ochronę danych osobowych na każdym etapie realizacji wniosków. Ochronę tę należy oceniać m.in. przez pryzmat zasad sformułowanych w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/680 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez właściwe organy do celów zapobiegania przestępczości, prowadzenia postępowań przygotowawczych, wykrywania i ścigania czynów zabronionych i wykonywania kar, w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchyłającej decyzję ramową Rady 2008/977/WSiSW, dalej: DODO (Dz. Urz. UE L 119 z 04.05.2016, str. 89, z późn. zm.), implementowanej do krajowego porządku prawnego ustawą z dnia 14 grudnia 2018 r. o ochronie danych osobowych przetwarzanych w związku z zapobieganiem i zwalczaniem przestępczości (Dz. U. z 2023 r. poz. 1206).

Ochrona danych osobowych będzie realizowana zarówno w oparciu o przepisy samej Umowy, jak i o przepisy prawa krajowego, w szczególności kpk (np. art. 95b, art. 147 § 2c i 4, art. 148a, art. 181, art. 355 i 360–364) stanowiących uszczegółowienie (w zakresie postępowań karnych, w tym z elementem międzynarodowym) właściwych przepisów Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. (Dz. U. poz. 483, z późn. zm.) – m.in. art. 31 ust. 3, 47, 51. Mechanizm ochrony danych osobowych w umowach międzynarodowych z zakresu współpracy prawnej w sprawach karnych sensu largo (pomocy prawnej, ekstradycji i przekazywania osób skazanych) z państwami pozaeuropejskimi został opracowany przez Ministra Sprawiedliwości we współpracy z Ministrem do spraw Unii Europejskiej (właściwym do interpretacji prawa Unii Europejskiej, także w zakresie ochrony danych osobowych; na wcześniejszym etapie prac prowadzono konsultacje także z Prezesem Urzędu Ochrony Danych Osobowych). Po raz pierwszy został zastosowany w Umowie między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Argentyńską o ekstradycji, podpisanej w Buenos Aires dnia 5 grudnia 2019 r., ratyfikowanej przez Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej dnia 4 listopada 2020 r. i oczekującej obecnie na zakończenie procedury ratyfikacyjnej po stronie argentyńskiej.

Ustalony na potrzeby Umowy mechanizm (stosowany już obecnie w oparciu o przepisy kpk) przewiduje, że decyzję o przekazaniu konkretnych danych osobowych, ich zakresie i ewentualnych warunków, na jakich będą one mogły być przetwarzane przez partnera zagranicznego, podejmować będzie organ wymiaru sprawiedliwości, który te dane przekazuje za granicę. Jest on bowiem jedynym podmiotem będącym w posiadaniu odpowiednich informacji i wiedzy umożliwiających

jej podjęcie. Jest to zasada analogiczna do przewidzianej w art. 37 ust 1 lit. b DODO. Decyzję tę organ podejmować będzie, uwzględniając m.in. standardy ochrony praw człowieka, w tym poziom ochrony danych osobowych, wynikający m.in. ze zobowiązań międzynarodowych, przepisów prawa krajowego, oceny odpowiednich instytucji międzynarodowych. Do takiej analizy i oceny zobowiązuje sąd i prokuratora art. 588 § 2 kpk, który stanowi, że „sąd i prokurator odmawiają udzielenia pomocy prawnej i przekazują odmowę właściwym organom obcego państwa, jeżeli żądana czynność byłaby sprzeczna z zasadami porządku prawnego Rzeczypospolitej Polskiej albo naruszałaby jej suwerenność.”. Nakazuje on badanie każdej czynności procesowej, w tym więc przekazania danych we wniosku albo odpowiedzi na niego, pod kątem klauzuli porządku prawnego – niesprzeczności z przepisami polskiego prawa krajowego oraz zobowiązaniami międzynarodowymi, w tym wynikającymi z instrumentów prawa Unii Europejskiej, Rady Europy i Organizacji Narodów Zjednoczonych. W trakcie negocjacji Strona filipińska została poinformowana o regulacjach z zakresu ochrony danych osobowych obowiązujących w Polsce, a Strona polska – na Filipinach.

Zakres *ratione temporis* stosowania Umowy wyznacza art. 12. Celem wnioskodawcy jest zapewnienie, aby Umowa miała zastosowanie nie tylko wobec obywateli Polski, którzy zostaną skazani po jej wejściu w życie, ale także wobec już odbywających karę na terytorium Filipin. Gwarantuje to, wzorowany na postanowieniach Konwencji oraz umów z Peru i Brazylią, art. 12 ust. 4.

Umowa stanowi jedyną realną szansę na usunięcie zagrożenia życia i zdrowia obywateli polskich aktualnie odbywających karę pozbawienia wolności na Filipinach.

3. Przewidywane skutki społeczne, gospodarcze, finansowe, polityczne i prawne związane z wejściem w życie Umowy

Skutki społeczne: Najistotniejszym z punktu widzenia Rzeczypospolitej Polskiej skutkiem społecznym wejścia w życie Umowy będzie przyspieszenie i uproszczenie współpracy z Filipinami. Wesprze to realizację sprawiedliwościowych i resocjalizacyjnych celów prawa karnego i polityki karnej oraz przyczyni się do poprawy stanu przestrzegania prawa, a tym samym bezpieczeństwa obywateli polskich.

Skutki gospodarcze: Ponieważ istotnym i korzystnym skutkiem Umowy będzie usprawnienie współpracy prawnej z Filipinami, co dodatnio przełoży się na prawnokarną ochronę obrotu gospodarczego, zawarcie Umowy wpłynie pozytywnie na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw, rozwój regionalny oraz na rynek pracy.

Skutki finansowe: Zobowiązania Strony polskiej będą finansowane w ramach limitu wydatków właściwych dysponentów części budżetowych przewidzianych corocznie w ustawie budżetowej dla Ministra Sprawiedliwości (w szczególności koszty tłumaczeń) i Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji (koszty konwojów) i nie będą stanowiły tytułu do zwiększenia wydatków. Szacunkowe koszty zadania konwojowego oceniać należy jako około 35 tys. zł (przy następujących założeniach: 3 funkcjonariuszy, 1 osoba konwojowana). Brak jest czynników wskazujących, aby w najbliższych latach liczba zadań konwojowych, a co za tym idzie wydatki budżetu państwa, miały istotnie wzrosnąć. Należy przy tym zaznaczyć, że koszty konwoju obywateli filipińskich przebywających w polskich zakładach karnych do Filipin ponosić będzie Strona filipińska.

Skutki polityczne: Związanie się Umową będzie wyrazem woli kontynuowania i zacieśniania współpracy z Filipinami, które są jednym z ważniejszych państw Azji Południowo-Wschodniej, co pozytywnie wpłynie na polityczną pozycję Polski w tym regionie.

Skutki prawne: Umowa jest zgodna ze standardami międzynarodowymi i z zobowiązaniami Rzeczypospolitej Polskiej wynikającymi z traktatów wielostronnych i dwustronnych. Jest również niesprzeczna z prawem Unii Europejskiej. W związku z tym, że Umowa zawiera przepisy samowykonalne, nie będzie zachodziła konieczność dokonywania zmian w prawie krajowym. Zgodnie bowiem z art. 91 ust. 1 i 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. Umowa będzie stosowana bezpośrednio, mając pierwszeństwo przed kpk.

4. Wyjaśnienie wyboru trybu związania Rzeczypospolitej Polskiej Umową

Umowa podlega ratyfikacji za uprzednią zgodą wyrażoną w ustawie (art. 89 ust. 1 pkt 2 i 5 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, art. 12 ust. 2 ustawy z dnia 14 kwietnia 2000 r. o umowach międzynarodowych (Dz. U. z 2020 r. poz. 127), ponieważ dotyczy wolności, praw i obowiązków oskarżonych i innych uczestników postępowania karnego (m. in. art. 45 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej), co stanowi materię ustawową uregulowaną m.in. w kpk.

**UMOWA MIĘDZY
RZECZĄPOSPOLITĄ POLSKĄ
A
REPUBLIKĄ FILIPIN
O PRZEKAZYWANIU OSÓB SKAZANYCH**

Rzeczpospolita Polska i Republika Filipin (zwane dalej osobno „Umawiającym się Państwem”, a łącznie „Umawiającymi się Państwami”),

dążąc do współpracy w przekazywaniu osób skazanych w celu ułatwienia ich resocjalizacji,

uzgodniły, co następuje:

Artykuł 1 Definicje

W rozumieniu niniejszej Umowy:

- 1) „państwo wykonania” oznacza Umawiające się Państwo, do którego osoba skazana może zostać albo została przekazana w celu odbycia kary;
- 2) „państwo skazania” oznacza Umawiające się Państwo, w którym nałożono karę na osobę, która może zostać albo została przekazana;
- 3) „osoba skazana” oznacza osobę, na którą nałożono karę, o której mowa w punkcie 4 niniejszego artykułu;
- 4) „kara” oznacza jakąkolwiek karę albo środek polegające na pozbawieniu wolności nałożone przez sąd państwa skazania za popełnienie przestępstwa; oraz
- 5) „orzeczenie” oznacza prawomocną decyzję sądu nakładającą karę, o której mowa w punkcie 4 niniejszego artykułu.

Artykuł 2 Zasady ogólne

Osoba skazana na terytorium jednego Umawiającego się Państwa może zostać przekazana, zgodnie z postanowieniami niniejszej Umowy i prawa krajowego Umawiających się Państw, na terytorium drugiego Umawiającego się Państwa, którego jest obywatelem, w celu odbycia tam kary.

Artykuł 3 Organy centralne

- (1) Każde z Umawiających się Państw ustanawia organ centralny.
- (2) Każde z Umawiających się Państw zawiadamia drugie Umawiające się Państwo w drodze dyplomatycznej i przy zachowaniu formy pisemnej o nazwie organu centralnego, o którym mowa w ustępie 1, oraz o jego adresie, nie później niż w dniu późniejszego powiadomienia, o którym mowa w artykule 12 ustęp 1 niniejszej Umowy.

Umawiające się Państwa zawiadamiają się wzajemnie w ten sam sposób o wszelkich zmianach w tym zakresie.

- (3) Organ centralny wysyła, przyjmuje i w razie potrzeby przekazuje właściwym organom wnioski o przekazanie zgodnie z postanowieniami niniejszej Umowy i swoim prawem krajowym, a także pełni inne funkcje przewidziane w niniejszej Umowie.
- (4) Wnioski o przekazanie i odpowiedzi na nie przekazuje się w drodze dyplomatycznej. Wszelka inna korespondencja jest przekazywana bezpośrednio między organami centralnymi.
- (5) Do celów niniejszej Umowy organy centralne mogą komunikować się ze sobą bezpośrednio w języku angielskim, wykorzystując wszelkie środki komunikacji uzgodnione między sobą.

Artykuł 4 Warunki przekazania

- (1) Osoba skazana może zostać przekazana na podstawie niniejszej Umowy jedynie, gdy spełnione są następujące warunki:
 - a) działanie albo zaniechanie, z powodu którego nałożono karę, stanowi przestępstwo zgodnie z prawem państwa wykonania albo stanowiłoby przestępstwo, gdyby zostało popełnione na jego terytorium, przy czym jego definicja nie musi być identyczna;
 - b) osoba skazana jest obywatelem państwa wykonania. Ustalenia obywatelstwa osoby skazanej dokonuje państwo wykonania zgodnie z jego prawem krajowym;
 - c) w chwili otrzymania wniosku okres kary, jaki pozostał do odbycia, wynosi co najmniej jeden (1) rok albo jest nieokreślony. W wyjątkowych przypadkach, ustalonych przez oba organy centralne, wniosek może zostać przyjęty nawet jeśli część kary pozostała do odbycia jest krótsza niż jeden (1) rok;
 - d) orzeczenie jest prawomocne i w państwie skazania nie toczy się żadne inne postępowanie karne przeciwko osobie skazanej;
 - e) nie nastąpiło przedawnienie wykonania kary zgodnie z prawem któregośkolwiek z Umawiających się Państw;
 - f) zarówno państwo wykonania, jak i państwo skazania oraz osoba skazana wyrażają zgodę na przekazanie. W przypadku braku zdolności osoby skazanej zgodę może wyrazić jej przedstawiciel prawny; oraz
 - g) przekazanie osoby skazanej nie narusza suwerenności, bezpieczeństwa, porządku publicznego lub podobnych interesów któregośkolwiek z Umawiających się Państw.

- (2) Przekazania na podstawie niniejszej Umowy można odmówić, jeżeli osoba skazana nie uiściła grzywnien, kosztów sądowych, odszkodowań o charakterze cywilnym lub kar pieniężnych jakiegokolwiek rodzaju, do czego została zobowiązana w ramach skazania, lub nie zapewniła wystarczającego zabezpieczenia ich zapłaty w sposób zadowalający państwo skazania, chyba że osoba ta została uznana za niewypłacalną.
- (3) Przekazania na podstawie niniejszej Umowy można odmówić, jeżeli istnieje znaczna rozbieżność między karą orzeczoną w państwie skazania a karą dostosowaną w państwie wykonania.

Artykuł 5 Procedura przekazania

- (1) Państwo skazania informuje w sposób zrozumiały osoby skazane będące obywatelami państwa wykonania o przysługującym im prawie do ubiegania się o przekazanie na podstawie niniejszej Umowy oraz o skutkach prawnych takiego przekazania.
- (2) Osoba skazana może wyrazić na piśmie wobec każdego z Umawiających się Państw swoje życzenie, by zostać przekazaną. Powiadomione w ten sposób Umawiające się Państwo niezwłocznie informuje o tym drugie Umawiające się Państwo. Wniosek o przekazanie na podstawie niniejszej Umowy może złożyć każde z Umawiających się Państw.
- (3) Przed złożeniem wniosku o przekazanie państwo wykonania może zwrócić się o dostarczenie informacji zawierających:
 - a) imię i nazwisko, datę i miejsce urodzenia osoby skazanej, jak również jej adres zamieszkania lub adres jej ostatniego pobytu w państwie wykonania, jeśli jest znany;
 - b) opis stanu faktycznego, na podstawie którego została orzeczona kara; oraz
 - c) wymiar kary, część kary już odbytą oraz część kary pozostałą do odbycia, okresy podlegające zaliczeniu osobie skazanej.
- (4) W każdym wniosku o przekazanie państwo skazania przekazuje państwu wykonania następujące informacje:
 - a) opis stanu faktycznego, na podstawie którego została orzeczona kara;
 - b) tekst odpowiednich przepisów prawnych;
 - c) informację określającą wymiar kary, okres kary już odbyty i okres kary pozostały do odbycia, w tym okresy podlegające zaliczeniu osobie skazanej;
 - d) uwierzytelniony odpis orzeczenia ze stwierdzeniem jego prawomocności; oraz
 - e) dokument zawierający zgodę osoby skazanej na przekazanie.

(5) Państwo wykonania ze swojej strony dostarcza państwu skazania następujące dokumenty:

- a) oświadczenie lub dokument wskazujący, że osoba skazana jest obywatelem państwa wykonania;
- b) treść odpowiednich przepisów prawnych, z których wynika, że działanie albo zaniechanie, z powodu którego nałożono karę, stanowi przestępstwo zgodnie z prawem państwa wykonania albo stanowiłoby przestępstwo, gdyby zostało popełnione na jego terytorium; oraz
- c) dokument wskazujący wymiar kary dostosowanej przez państwo wykonania zgodnie z artykułem 7 ustęp 3 niniejszej Umowy.

(6) Każde z Umawiających się Państw może zwrócić się do drugiego Umawiającego się Państwa o dodatkowe informacje lub dokumenty związane z przekazaniem.

(7) Wszystkie dokumenty przedkładane zgodnie z niniejszą Umową są sporządzane w języku angielskim lub, jeśli zostały sporządzone w innym języku, dostarczane wraz z tłumaczeniem na język angielski. Żadna forma uwierzytelnienia tych dokumentów nie jest wymagana.

(8) Państwo skazania zapewnia państwu wykonania możliwość sprawdzenia, czy osoba skazana wyraziła albo cofnęła zgodę na przekazanie dobrowolnie i z pełną świadomością skutków prawnych. Sprawdzenia dokonuje urzędnik konsularny państwa wykonania.

(9) Umawiające się Państwa niezwłocznie informują się o swoich decyzjach dotyczących wniosków o przekazanie. Decyzja o odmowie wykonania wniosku o przekazanie zawiera przyczynę lub przyczyny takiej odmowy.

(10) Przekazanie osoby skazanej przez państwo skazania państwu wykonania następuje w uzgodnionym wspólnie czasie i miejscu. Państwo wykonania jest odpowiedzialne za pozbawienie wolności osoby skazanej od momentu jej przekazania, jak również za uzyskanie zezwolenia na tranzyt od państwa trzeciego, jeśli jest to konieczne.

Artykuł 6 Zachowanie jurysdykcji

Państwo skazania zachowuje wyłączną jurysdykcję w zakresie przeprowadzenia postępowania w przedmiocie rewizji, zmiany lub zatarcia skazania.

Artykuł 7 Wykonywanie kary

(1) Państwo wykonania jest związane rodzajem kary określonym przez państwo skazania, jak również ustaleniami stanu faktycznego wskazanymi w orzeczeniu. Państwo wykonania wykonuje karę tak, jakby została ona orzeczona przez to państwo. Ponadto państwo wykonania nie może zamienić kary orzeczonej w państwie skazania na karę o charakterze majątkowym.

- (2) Państwo wykonania jest związane wymiarem kary orzeczonej w państwie skazania, jeżeli kara ta jest równa albo niższa od górnej granicy wymiaru kary przewidzianej za dane przestępstwo w prawie krajowym państwa wykonania.
- (3) Jeżeli wymiar kary przekracza górną granicę wymiaru kary przewidzianej za dane przestępstwo w prawie krajowym państwa wykonania, państwo to dostosowuje karę do tej górnej granicy. W takich przypadkach stosuje się artykuł 4 ustęp 3 niniejszej Umowy.
- (4) Bez uszczerbku dla ustępu 5 niniejszego artykułu, wykonanie kary po przekazaniu podlega prawu krajowemu i procedurom państwa wykonania, w tym przepisom regulującym warunki odbywania kary pozbawienia wolności lub innej formy pozbawienia wolności.
- (5) Ułaskawienie, amnestię lub zamianę kary na inną może zastosować jedynie państwo skazania zgodnie ze swoim prawem krajowym. Państwo wykonania może jednak zwrócić się do państwa skazania o ułaskawienie, amnestię lub zamianę kary na inną poprzez złożenie wniosku wraz z wystarczającym uzasadnieniem.
- (6) Karę odbytą w państwie skazania zalicza się na poczet kary odbywanej w państwie wykonania.
- (7) Osoba skazana przekazana w celu odbycia kary na podstawie niniejszej Umowy nie może zostać pozbawiona wolności, ścigana ani skazana w państwie wykonania za to samo przestępstwo, za które została skazana.
- (8) Państwo wykonania może, jeżeli zgodnie z jego prawem krajowym, osoba skazana jest nieletnia, traktować ją jako osobę nieletnią niezależnie od jej statusu w prawie krajowym państwa skazania.
- (9) Państwo wykonania informuje państwo skazania:
 - a) gdy kara została wykonana lub uznana za odbytą;
 - b) gdy osobie skazanej udzielono zwolnienia warunkowego; lub
 - c) gdy osoba skazana zbiegła przed wykonaniem kary w całości lub kara jest niewykonalna z innych powodów.
- (10) Państwo wykonania, na wniosek państwa skazania, przekazuje wszystkie informacje żądane w związku z wykonywaniem kary.
- (11) Państwo wykonania zmienia albo zaprzestaje wykonywania kary niezwłocznie po zawiadomieniu go przez państwo skazania o rewizji, zmianie lub zatarciu skazania lub o ułaskawieniu, amnestii lub zamianie kary na inną. Państwo skazania niezwłocznie przekazuje takie informacje państwu wykonania.

Artykuł 8 Tranzyt osoby skazanej

Umawiające się Państwo może, na wniosek drugiego Umawiającego się Państwa i zgodnie ze swoim prawem krajowym, wykonać wniosek o tranzyt osoby skazanej przez swoje terytorium, jeżeli z takim wnioskiem wystąpiło Umawiające się Państwo, które uzgodniło z państwem trzecim przekazanie tej osoby w celu odbycia kary orzeczonej w tym państwie trzecim.

Artykuł 9 Koszty

- (1) O ile organy centralne nie postanowią inaczej, koszty przekazania, w tym konwojowania osoby skazanej i koszty tranzytu, ponosi państwo wykonania. Państwo wykonania może podjąć działania mające na celu odzyskanie od osoby skazanej całości albo części kosztów przekazania.
- (2) Koszty powstałe wyłącznie na terytorium państwa skazania ponosi to państwo.
- (3) Jeżeli wykonanie wniosku wymaga poniesienia nadzwyczajnych wydatków, organy centralne przeprowadzają konsultacje w celu ustalenia zasad i warunków wykonania takiego wniosku, w tym pokrycia związanych z tym wydatków.

Artykuł 10 Stosunek do innych umów międzynarodowych

Niniejsza Umowa nie stanowi przeszkody dla realizacji przez Umawiające się Państwo jego zobowiązań wynikających z innych umów międzynarodowych.

Artykuł 11 Konsultacje i rozwiązywanie sporów

- (1) Organy centralne będą w razie potrzeby konsultować się ze sobą w celu najskuteczniejszego wykonywania niniejszej Umowy. Organy centralne mogą również uzgodnić takie środki praktyczne, jakie mogą okazać się istotne dla ułatwienia wykonywania niniejszej Umowy.
- (2) Wszelkie spory dotyczące interpretacji lub wykonywania niniejszej Umowy będą rozstrzygane w drodze dyplomatycznej.

Artykuł 12 Postanowienia końcowe

- (1) Umowa niniejsza wejdzie w życie 30 (trzydzieści) dni od daty otrzymania późniejszej z pisemnych notyfikacji Umawiających się Państw, przekazanych sobie w drodze dyplomatycznej i informujących o zakończeniu procedur krajowych wymaganych dla wejścia w życie niniejszej Umowy.
- (2) Bez uszczerbku dla ustępu 5 niniejszego artykułu, Umowa niniejsza zostaje zawarta na czas nieokreślony.
- (3) Umowa niniejsza może zostać zmieniona za zgodą obydwu Umawiających się Państw. Zmiany wejdą w życie zgodnie z procedurą określoną w ustępie 1 niniejszego artykułu.

(4) Umowa niniejsza ma zastosowanie do orzeczeń wydanych przed i po jej wejściu w życie.

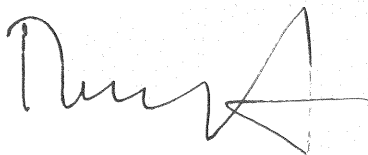
(5) Każde z Umawiających się Państw może wypowiedzieć niniejszą Umowę w dowolnym momencie przez pisemne powiadomienie drugiego Umawiającego się Państwa w drodze dyplomatycznej. W takim przypadku niniejsza Umowa przestaje obowiązywać sto osiemdziesiąt (180) dni od dnia otrzymania notyfikacji.

(6) Państwo wykonania nadal wykonuje, zgodnie z niniejszą Umową, karę nałożoną przez państwo skazania, nawet jeśli niniejsza Umowa przestała obowiązywać.

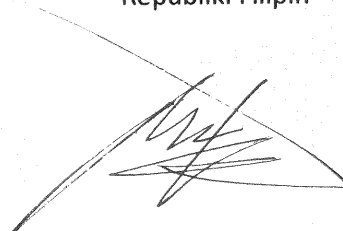
NA DOWÓD CZEGO, Pełnomocnicy Umawiających się Państw, należycie do tego upoważnieni przez swoje Rządy, podpisali niniejszą Umowę:

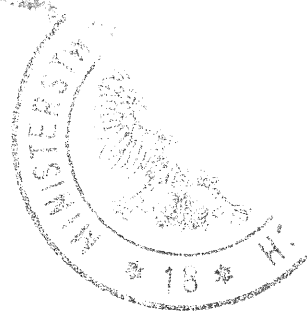
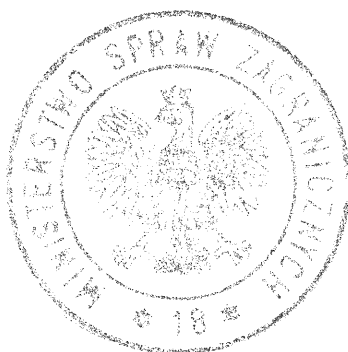
SPORZĄDZONO w...Warszawie... dnia ...8. czerwca... 2026... w dwóch egzemplarzach, każdy w języku polskim i angielskim, przy czym oba teksty mają jednakową moc.

W IMIENIU
Rzeczypospolitej Polskiej

W IMIENIU
Republiki Filipin

Stwierdzam zgodność
fotokopii z oryginałem/~~odpisem~~

Warszawa, dnia 10.06.2026r

Juchniewicz

Juliusz Juchniewicz
Zastępca Dyrektora
DEPARTAMENT PRAWNO-TRAKTATOWY

**AGREEMENT BETWEEN
THE REPUBLIC OF POLAND
AND
THE REPUBLIC OF THE PHILIPPINES
ON THE TRANSFER OF SENTENCED PERSONS**

The Republic of Poland and the Republic of the Philippines (hereinafter referred to individually as the "Contracting State," and collectively as the "Contracting States");

Desiring to cooperate in the transfer of sentenced persons to facilitate their reintegration into society;

Have agreed as follows:

Article 1 Definitions

For the purpose of this Agreement:

- 1) "administering State" means the Contracting State to which the sentenced person may be, or has been, transferred in order to serve his or her sentence;
- 2) "sentencing State" means the Contracting State in which the sentence was imposed on the person who may be, or has been, the subject of transfer;
- 3) "sentenced person" means the person on whom a sentence referred to in sub-paragraph 4) of this Article has been imposed;
- 4) "sentence" means any punishment or measure involving a deprivation of liberty imposed by a court of the sentencing State on account of a criminal offense; and
- 5) "judgment" means a final decision of a court imposing a sentence referred to in sub-paragraph 4) of this Article.

Article 2 General Principles

A person sentenced in the territory of one Contracting State may be transferred to the territory of the other Contracting State of which he or she is a citizen in accordance with the provisions of this Agreement and their respective domestic laws in order to serve the sentence imposed on him or her.

Article 3 Central Authorities

- (1) Each Contracting State shall establish a Central Authority.
- (2) Each Contracting State shall communicate in writing to the other through diplomatic channels the name and address of the Central Authority referred to in paragraph 1 of this Article, not later than on the date of later notification referred to in Article 12, paragraph 1, of this Agreement. The Contracting States shall notify each other of any changes in this subject through the same means.

(3) The Central Authority shall send, receive and, where necessary, forward to the competent authorities the requests for transfer in accordance with the provisions of this Agreement and its domestic law, as well as perform other functions as provided in this Agreement.

(4) Requests for transfer and replies thereto shall be conveyed through diplomatic channels. All other communications shall be conveyed directly between the Central Authorities.

(5) For the purpose of this Agreement, the Central Authorities may directly communicate with each other in English, using any means of communication agreed upon between them.

Article 4 Conditions for Transfer

(1) A sentenced person may be transferred under this Agreement only on the following conditions:

a) the acts or omissions on account of which the sentence has been imposed constitute a criminal offense according to the domestic law of the administering State or would constitute a criminal offense if committed in its territory, although the definition thereof may not be identical;

b) the sentenced person is a citizen of the administering State. The determination of the citizenship of the sentenced person shall be made by the administering State in accordance with its domestic law;

c) the sentence still to be served at the time of the receipt of the request is at least one (1) year or is indeterminate. In exceptional cases, as determined by both Central Authorities, a request may be accepted even if the part of the sentence still to be served is less than one (1) year;

d) the judgment is final and no other criminal proceedings against the sentenced person are pending in the sentencing State;

e) the enforcement of the sentence has not become time-barred under the domestic law of either Contracting State;

f) the sentencing and administering States and the sentenced person all agree to the transfer. In case of incapacity of the sentenced person, consent may be given by his or her legal representative; and

g) the transfer of the sentenced person does not prejudice either Contracting State's sovereignty, security, public order or other similar interests.

(2) The transfer under this Agreement may be refused if the sentenced person has not satisfied payment of fines, court costs, civil indemnities and/or pecuniary sanctions of all kinds for which he or she is liable under the terms of the sentence, or has not provided sufficient security to ensure payment thereof to the satisfaction of the sentencing State, unless the sentenced person has been declared insolvent.

(3) The transfer under this Agreement may be refused if there is a substantial variance between the sentence imposed in the sentencing State and the adapted sentence in the administering State.

Article 5 Procedure for Transfer

(1) The sentencing State shall inform in an understandable manner the sentenced persons, who are citizens of the administering State, of their right to request for transfer under this Agreement and the legal consequences arising therefrom.

(2) The sentenced person may, in writing, express to either Contracting State his or her desire to be transferred. The Contracting State to which such request is made shall so inform the other Contracting State without undue delay. A request for transfer under this Agreement may be made by either Contracting State.

(3) Before making a request for transfer, the administering State may ask to be provided with information on:

- a) the name, date and place of birth of the sentenced person, as well as the address of residence or address of his or her last stay in the administering State, if known;
- b) statement of facts upon which the sentence was based; and
- c) the duration of the sentence, the time already served and the time that remains to be served, including penitentiary reductions granted to the sentenced person.

(4) The sentencing State shall provide the administering State with the following information in any request for transfer:

- a) a statement of facts upon which the sentence was based;
- b) the text of the relevant legal provisions;
- c) a statement indicating the duration of the sentence, the time already served and the time that remains to be served, including penitentiary reductions granted to the sentenced person;
- d) a certified true copy of the judgment indicating it is final; and
- e) a document containing the consent of the sentenced person to the transfer.

(5) The administering State, for its part, shall provide the following documents to the sentencing State:

- a) a statement or document indicating that the sentenced person is a citizen of that State;
- b) a copy of the relevant legal provisions which provide that the acts or omissions on account of which the sentence has been imposed also constitute a criminal offense in the administering State or would constitute a criminal offense if committed on its territory; and
- c) a document indicating the duration of the sentence adapted by the administering State in accordance with Article 7, paragraph 3, of this Agreement.

(6) Either Contracting State may request from the other Contracting State additional information or documents related to the transfer.

(7) All documents submitted in accordance with this Agreement shall be in English or, if made in another language, accompanied by a translation into English. Such documents shall not require any form of authentication.

(8) The sentencing State shall afford an opportunity to the administering State to verify that the sentenced person has given consent to the transfer or withdrawn it voluntarily and in full knowledge of the legal consequences thereof. Such verification shall be made by a consular officer of the administering State.

(9) The Contracting States shall promptly communicate to each other their respective decisions on requests for transfer. A decision denying a request for transfer shall provide the reason or reasons therefor.

(10) The handing over of the sentenced person by the sentencing State to the administering State shall be at a mutually agreed time and place. The administering State shall be responsible for the custody of the sentenced person from the time of surrender as well as for obtaining a transit permission from a third State, if necessary.

Article 6 Retention of Jurisdiction

The sentencing State shall retain exclusive jurisdiction in respect of proceedings for the revision, modification or cancellation of the sentence.

Article 7 Enforcement of Sentence

(1) The administering State shall be bound by the legal nature of the sentence as determined by the sentencing State, as well as the findings of facts indicated in the judgment. The administering State shall enforce the sentence as if the sentence had been imposed by that State. Further, the administering State shall not convert the sentence imposed in the sentencing State into pecuniary sanction.

(2) The administering State shall be bound by the duration of the sentence imposed in the sentencing State if such sentence is equal to or lower than the maximum penalty provided in the domestic law of the administering State for the offense concerned.

(3) If the duration of the sentence is higher than the maximum penalty provided in the domestic law of the administering State for this offense, the sentence shall be adapted by the administering State to be equal to this maximum penalty. In such instances, Article 4, paragraph 3, of this Agreement shall apply.

(4) Without prejudice to paragraph 5 of this Article, the enforcement of the sentence after the transfer shall be governed by the domestic law and procedure of the administering State, including those governing conditions for service of imprisonment or other deprivation of liberty.

(5) Only the sentencing State may grant pardon, amnesty, or commutation of the sentence pursuant to its domestic law. The administering State may, however, request the sentencing State to grant pardon, amnesty or commutation of the sentence by submitting an application with sufficient grounds.

(6) The sentence served in the sentencing State shall be credited to the sentence to be served in the administering State.

(7) A sentenced person handed over to serve a sentence under this Agreement may not be arrested, committed for trial or convicted in the administering State for the same offense for which he or she was sentenced.

(8) The administering State may, if a sentenced person would be a juvenile according to its domestic law, treat the sentenced person as a juvenile regardless of his or her status under the domestic law of the sentencing State.

(9) The administering State shall inform the sentencing State:

- a) when the sentence has been completed or considered as completed;
- b) if the sentenced person is granted conditional release; or
- c) if the sentenced person has escaped from custody before the enforcement of the sentence has been completed or the enforcement of the sentence is impracticable for other reasons.

(10) The administering State shall, if the sentencing State so requests, provide any information requested in relation to the enforcement of the sentence.

(11) The administering State shall modify or terminate the enforcement of the sentence as soon as it is informed by the sentencing State of any revision, modification or cancellation of the sentence or any grant of pardon, amnesty or commutation of the sentence. The sentencing State shall provide the administering State with such information without undue delay.

Article 8 Transit of Sentenced Person

A Contracting State may, upon request of the other Contracting State and in accordance with its domestic law, grant a request for transit of a sentenced person through its territory if such a request is made by the Contracting State that has agreed with a third State to the transfer of that person for the purpose of serving the sentence imposed in the third State.

Article 9 Expenses

(1) Unless the Central Authorities agree otherwise, the costs of transfer, including the costs of escorting the sentenced person and transit, shall be borne by the administering State. The administering State may, however, seek to recover all or part of the cost of transfer from the sentenced person.

(2) Costs arising only in the territory of the sentencing State shall be borne by that State.

(3) If the processing of the request entails incurring expenses of an extraordinary nature, the Central Authorities shall consult with each other to determine the terms and conditions under which the request may be executed, including any related expenses.

Article 10 Relationship to other international agreements

This Agreement shall not prevent either Contracting State from performing its obligations under other international agreements.

Article 11 Consultations and Settlement of Disputes

(1) The Central Authorities shall, if necessary, consult with each other with a view to implement this Agreement in a most effective manner. The Central Authorities may also agree on such practical measures as may be relevant to facilitate the implementation of this Agreement.

(2) Any dispute arising out of the interpretation or implementation of this Agreement shall be resolved through diplomatic channels.

Article 12 Final Provisions

(1) This Agreement shall enter into force thirty (30) days after the date of receipt of the later written notification by the Contracting States, through diplomatic channels, indicating that their domestic requirements for the effectivity thereof have been completed.

(2) Without prejudice to paragraph 5 of this Article, this Agreement shall have an indefinite duration.

(3) This Agreement may be amended with the consent of both Contracting States. Any amendment shall take effect in accordance with the procedure set out in paragraph 1 of this Article.

(4) This Agreement shall apply to judgments issued prior to and after its entry into force.

(5) Either Contracting State may terminate this Agreement at any time by providing written notification to the other Contracting State through diplomatic channels. In that event, the Agreement shall cease to be in force one hundred and eighty (180) days after the date of receipt of the notification.

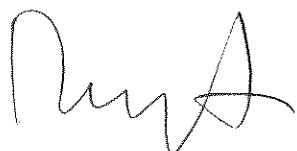
(6) The administering State shall continue to enforce a sentence imposed by the sentencing State in accordance with this Agreement even though this Agreement has ceased to have effect.

IN WITNESS WHEREOF, the undersigned being duly authorized thereto by their respective Governments, have signed the present Agreement:

DONE at Warsaw 8th day of June 2026., in two original texts, each in the Polish and English languages, both texts being equally authentic.

FOR

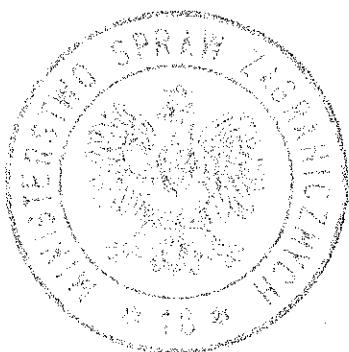
the Republic of Poland

FOR

the Republic of the Philippines

Stwierdzam zgodność
fotokopii z oryginałem/~~odpisem~~

Warszawa, dnia 10.06.2026r.

Juliusz Juchniewicz

Juliusz Juchniewicz
Zastępca Dyrektora
DEPARTAMENT PRAWNO-TRAKTATOWY

Minister Spraw Zagranicznych

DPUE.920.472.2019 / 9

Warszawa, /elektroniczny znacznik czasu/

Dot.: RM-0610-129-26; RM-06111-141-26 z 7.08.2026 r.

Pani Joanna Knapieńska
Sekretarz Rady Ministrów

Opinia

o zgodności z prawem Unii Europejskiej Umowy między Rzeczypospolitą Polską a Republiką Filipin o przekazywaniu osób skazanych, wyrażona przez ministra właściwego do spraw członkostwa Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej

Szanowna Pani Minister,

w związku z przedłożonym wnioskiem o ratyfikację za uprzednią zgodą wyrażoną w ustawie pozwalam sobie wyrazić poniższą opinię.

Umowa nie jest sprzeczna z prawem Unii Europejskiej.

Z wyrazami szacunku

z up. Ignacy Niemczycki
Sekretarz Stanu

Do wiadomości:
Pan Waldemar Żurek
Minister Sprawiedliwości